

มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด การช่วยเหลือของ
รัฐบาล และมาตรการป้องกันทางการค้า : ศึกษา
ว่ามาตรการใดเป็นมาตรการที่เหมาะสมขององค์การ
การค้าโลก

Anti-dumping, Subsidies, and Safeguards :
Which is the best measure for WTO members?

พัทชมณ งามล้ำวาง และ กอปรเกียรติ ปิยสิรานนท์

Phatchamon Ngamlamyuang and Korbkiat Piyasirananda

มาตรการตอบโต้การก่อกวนตลาด การช่วยเหลือของรัฐบาล และมาตรการป้องกันทางการค้า : ศึกษาว่ามาตรการ ใดเป็นมาตรการที่เหมาะสมขององค์การการค้าโลก

HAnti-dumping, Subsidies, and Safeguards : Which is the
best measure for WTO members?

พัชฌม งามล้ำยวง¹ และ กอปรเกียรติ ปิยสิรานนท์²

Phatchamon Ngamlamyuang and Korbkiat Piyasirananda

บทคัดย่อ

การค้าเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกประเทศจะนำมาใช้ในการพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรืองต่อไป และเป็นกลไกสำคัญที่จะพัฒนาประเทศ แต่เนื่องจากการผลิตสินค้าในประเทศนั้น อาจมีค่าแรงสูงและกระบวนการผลิตที่ทำให้สินค้ามีราคาสูง จึงเป็นเรื่องปกติที่คนในประเทศจะใช้สินค้านำเข้าราคาถูกจากประเทศอื่น เช่น จีน หรือเวียดนาม ที่มีค่าแรงขั้นต่ำราคาถูกที่มาโจมตีสินค้าภายในประเทศได้ กรณีนี้จึงต้องมีมาตรการป้องกันเศรษฐกิจและสินค้าภายในประเทศตนเอง เพื่อให้คนในประเทศหันมาอุดหนุนสินค้าของประเทศตนเอง โดยองค์การการค้าโลกได้มีวิธีที่จะให้ประเทศสมาชิกใช้มาตรการต่างๆ เพื่อป้องกันการก่อกวนตลาดจากประเทศอื่นๆ ได้ เช่น มาตรการตอบโต้

¹ อาจารย์ประจำหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก ที่อยู่ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก เลขที่ 3 ซอยรามอินทรา 1 แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพฯ 10220 โทรฯ : 0955166688 email : nor_big@hotmail.com

² อาจารย์ประจำหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก ที่อยู่ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก เลขที่ 3 ซอยรามอินทรา 1 แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพฯ 10220 โทรฯ : 065-6269656 email : kord_gus@hotmail.com

การทุ่มตลาด, มาตรการป้องกันทางสินค้า, มาตรการสนับสนุนของรัฐ ซึ่งในบทความ
เรื่องนี้จะนำเสนอถึงมาตรการที่ภาคีสมาชิกนิยมนำมาใช้และวิธีที่ทำให้เกิด
ประสิทธิภาพสูง

คำสำคัญ : มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด; การช่วยเหลือของรัฐบาล;
มาตรการป้องกันทางการค้า

Abstract

For developing the countries, trading plays one of the important roles the country should apply. It can be significant mechanism to improve the states. However, in some countries, the cost of labor is so high that it has an impact on the production cost. As a result, local people normally turn to spend money on imported goods from China or Vietnam which have lower price. For this reason, the lower priced goods from those countries will dominate the market. Thus, it is necessary to have the measure to protect the market and domestic goods and encourage the local people to purchase local products more. The World Trade Organization issues the measures to protect their member countries such as Anti-dumping, Government Subsidies and Safeguards. In this article, the authors examine the best measure for WTO members.

Keywords : Anti-dumping; Subsidies; Safeguards

บทนำ

อนุสัญญาขององค์การการค้าโลกได้กำเนิดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ที่จะวิวัฒน์
พัฒนาระบบการค้าของโลกให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นต่อไป หัวใจหลักขององค์การการค้าโลก
คือ การไม่การแบ่งแยกซึ่งกันและกัน ไม่มีการเอาเปรียบกัน ซึ่งหลักสำคัญคือ most-
favoured-nation (MFN) “หลักการนี้ คือการปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ที่
เน้นหลักการในความตกลงกันทางการค้าระหว่างประเทศที่กำหนดให้ประเทศภาคี
ความตกลงต้องให้สิทธิพิเศษ ทางการค้าแก่ประเทศอื่นๆ ที่เป็นภาคีความตกลงนั้น
อย่างเท่าเทียมกันโดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ” ซึ่งวิธีการนี้เป็นหลักที่มีความสำคัญมาก

แทบที่จะเรียกได้ว่าเป็นหัวใจ ดังที่ได้บัญญัติไว้ใน มาตรา ๑ ของอนุสัญญาว่าด้วยข้อตกลงเกี่ยวกับภาษีศุลกากรและการค้าซึ่งเกิดขึ้นเพื่อจัดระบบการค้าระหว่างประเทศ ดังจะกล่าวต่อไป วิธีการดังกล่าวนี้ได้เกิดขึ้น เพื่อต้องการให้สมาชิก ได้รับการป้องกันจากกำแพงภาษี

วิธีการสำคัญเพื่อให้สินค้าของสมาชิกแต่ละประเทศสามารถนำเข้าและส่งออกของสินค้าไปยังสมาชิกอีกสมาชิกหนึ่ง ดังที่ได้กล่าวมานี้คือวิธีซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญขององค์การค้าระหว่างประเทศ ตามที่ได้กล่าวมาข้างต้น กฎของ MFN ศีกษาภาคีสมาชิกขององค์การค้าระหว่างประเทศ ได้ทำข้อตกลงกับสมาชิกอีกฝ่ายหนึ่งสมาชิกของแต่ละประเทศจะลดกำแพงภาษีของสินค้าของแต่ละประเทศ ยกตัวอย่างเช่น ในสินค้าวอย จะลดกำแพงภาษี หกเปอร์เซ็นต์ ซึ่งในขณะนั้นอัตรากำแพงภาษีใช้กับสมาชิกทั้งหมดขององค์การค้าระหว่างประเทศ ซึ่งจะกล่าวในอีกทางหนึ่งได้ว่า ถ้าประเทศหนึ่งได้เสนอข้อตกลงที่เอื้อประโยชน์กับประเทศใดประเทศหนึ่งซึ่งพิจารณาข้อตกลงพิเศษ ซึ่งจำเป็นต้องนำเสนอในเงื่อนไขอย่างเดียวกันถึงภาคีสมาชิกขององค์การค้าระหว่างประเทศภายใต้เงื่อนไขอย่างเดียวกัน ภารกิจขององค์การค้าระหว่างประเทศ ได้มีขึ้นเพื่อให้การค้าโลกได้ดำเนินขึ้นอย่างเรียบร้อยไม่มีอุปสรรคโปร่งใส และไร้ซึ่งข้อบังคับทำให้การค้าระหว่างประเทศดำเนินอย่างก้าวไกล ยิ่งไปกว่านั้นนโยบายขององค์การค้าโลกยังคงให้ความสำคัญที่การพัฒนาและให้สิทธิพิเศษเฉพาะรัฐใดรัฐหนึ่งเท่านั้น วิธีการนี้สามารถที่ทำความเข้าใจได้ว่า ประเทศที่มีเศรษฐกิจที่ย่ำแย่ จะสามารถป้องกันสถานะของเศรษฐกิจของประเทศตัวเองได้ ซึ่งมีหลายรูปแบบของวิธีการที่เป็นข้อยกเว้นซึ่งสามารถที่จะกระทำได้ ในกรณีเช่นว่านี้สามารถยกตัวอย่างได้ คือ สถานการณ์ที่ประเทศใดประเทศหนึ่งจัดตั้งข้อตกลงที่เอื้อประโยชน์ซึ่งใช้เฉพาะในการป้องกันการค้าภายในอาณาเขตประเทศ ยกตัวอย่างเช่นข้อตกลงที่เป็นสัญญาสองฝ่ายหรือข้อตกลงในการค้าภายในอาณาเขต หรือ อย่งไรก็ตามถ้าประเทศใดประเทศหนึ่งจัดตั้งระบบการกีดกันทางการค้า ต่อสู้กับราคาสินค้าของรัฐต่างประเทศ ในกรณีนี้สามารถเข้าใจได้ว่า รัฐนั้นสามารถเสนอการดำเนินการในการพัฒนาการ ของประเทศแต่ละประเทศซึ่งเกี่ยวข้องการเข้าไปในระบบอุตสาหกรรมภายในของประเทศนั้น หรือ (Bossche P. V. D., 2008) ประเทศนั้นสามารถที่จะพัฒนาสินค้าเพื่อต่อสู้กับอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นจากการค้าที่มีความไม่เท่าเทียมกันจากประเทศต่างๆ อย่างไรก็ตาม ในการค้าทางด้านการบริการ มีข้อตกลงที่

สามารถพบเห็นได้ในประเทศภาคีสมาชิกต่างๆในกรณีที่มีสถานการณ์ต่อต้านการ
กีดกันทางการค้าแต่ข้อตกลงนี้ก็อนุญาตเฉพาะ ข้อยกเว้นภายใต้สถานการณ์ที่จำกัด
โดยทั่วไปอาจเข้าใจได้ว่า ระบบ MFN สามารถเกิดขึ้นในสถานการณ์ที่ประเทศ
ภาคีสมาชิกเปิดระบบอุตสาหกรรมให้ต่างประเทศได้เข้ามาหรือลดระดับของระบบ
การค้าในประเทศตัวเองลง ซึ่งใช้กับสินค้าที่มีลักษณะเหมือนกัน หรือบริการที่เหมือน
กันจากสมาชิกในองค์การการค้าโลกทุกประเทศ ไม่ว่าจะประเทศนั้นจะรวย จน หรือมี
สถานะทางเศรษฐกิจที่แข็งแกร่งหรืออ่อนแอเพียงใด

จากทั้งหมดที่เรากล่าวมาข้างต้นจะสามารถเข้าใจได้ว่า เขตการค้าเสรีสามารถ
ที่จะก่อให้เกิดประโยชน์มากมายแก่ประเทศภาคีสมาชิกหรือ เปรียบเสมือนเป็นเครื่อง
มือทางการค้าที่เท่าเทียม แต่ก็ยังก่อให้เกิดการแข่งขันของประเทศสมาชิกทุกประเทศ
ด้วย เหตุผลของระบบที่กล่าวมามีวัตถุประสงค์ให้ทุกๆอาณาประเทศได้มีเศรษฐกิจที่
มั่งคั่ง ไม่ใช่แค่เพียงการที่จะหารายได้จำนวนมากเข้าสู่ประเทศของตน แต่ยังคง
ต้องการที่จะเป็นผู้นำในตลาดโดยใช้แผนทางด้านราคาที่ลดลง หรือ ล้วงล้ำเข้าไปใน
ตลาดภายในประเทศ ดังที่ทราบกันว่า ทุกประเทศ สามารถตอบสนองแผนการดัง
กล่าวได้โดยเพิ่มกำแพงภาษีให้สูงขึ้นเพื่อที่จะป้องกันตลาดภายในประเทศของตัวเอง
ไม่ให้สินค้าของต่างประเทศเข้ามาในประเทศของตนเองมากเกินไป ดังนั้นจึงมีวิธีการ
หลากหลาย ซึ่งเป็นเครื่องมือขององค์การการค้าโลก ในการที่จะเป็นข้อยกเว้นที่จะ
ไม่ให้มีการค้าเสรีเพื่อป้องกันตลาดภายในประเทศของตนเอง ยกตัวอย่าง เช่น
มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด (Anti-dumping) มาตรการการช่วยเหลือของรัฐบาล
(Government Trade Subsidization) และมาตรการป้องกันทางการค้า (Safeguard
Measure) เป็นต้น

มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด (Anti-dumping)

ในกรณีขององค์การการค้าโลก ถ้าบริษัทส่งออกสินค้าในราคาที่ถูกลงกว่าสินค้า
ภายในประเทศ ในภาษาทางเศรษฐศาสตร์จะเรียกสถานการณ์นี้ว่าการทุ่มตลาด
(Dumping) จึงเป็นที่สงสัยว่ามาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดของ องค์การการค้าโลก หรือ
Anti-Dumping เป็นมาตรการที่ดีหรือไม่ ในส่วนนี้จะมาวิเคราะห์ถึงมาตรการนี้ ว่า
มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดคืออะไร และมีผลดี ผลเสียอย่างไรบ้าง

วิธีการ Anti-Dumping หรือมาตรการโต้ตอบการทุ่มตลาด วิธีการนี้จะเกิดขึ้นเมื่อตลาดในประเทศภาคีสมาชิก มีสินค้าของประเทศอื่นล้นตลาดของประเทศตัวเอง ซึ่งสามารถเข้าใจได้ว่า สินค้านำเข้ากำลังแข่งขันกับสินค้าภายในประเทศตัวเอง และอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่สินค้าภายในประเทศได้ ดังนั้น องค์การการค้าโลก จึงมีนโยบายกำหนดมาตรการโต้ตอบการทุ่มตลาด ซึ่งอนุญาตให้ทุกประเทศสามารถที่จะขจัดความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นและมีผลกระทบต่อตลาดในประเทศของตนเอง เหตุที่ทำให้ตลาดภายในประเทศได้รับผลกระทบเพราะว่าราคาของสินค้าจากต่างประเทศมีราคาถูกลงกว่าซึ่งสามารถทำได้โดยการกีดกันทางการค้าในวิธีที่มีชื่อว่า แนวทางการตอบโต้ทุ่มตลาด (Ganguli B., 2008)

ปัจจุบัน วิธีการตอบโต้การทุ่มตลาด ได้กลายมาเป็นวิธีการยอมนิยมที่ประเทศส่วนใหญ่นิยมนำมาใช้ในประเทศของตนเอง หน้าที่ของวิธีการนี้คือการป้องกันและดำเนินการเพิ่มราคาสินค้านำเข้าให้มีราคาสูงขึ้น วิธีการนี้สามารถปรับระดับได้หลายระดับขึ้นอยู่กับความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นได้จากบริษัทภายในประเทศและสามารถนำมาใช้ดังเช่นวิธีการที่จะควบคุมการแข่งขันในอุตสาหกรรมภายในประเทศ แต่อย่างไรก็ตาม ในขณะที่เดียวกันวิธีการดังกล่าวสามารถมีผลกระทบย้อนกลับไปยังประเทศที่นำเข้าและส่งออกสินค้าและยังคงมีผลต่อระบบของผู้บริโภคจากการที่ตลาดมีการแข่งขันน้อยลง ทำให้ตัวเลือกของผู้บริโภคมีน้อยลงและราคาสูงขึ้น (Cunnane J. and Stanbrook C., 1983)

การช่วยเหลือของรัฐบาล (Government Subsidization)

จุดประสงค์การช่วยเหลือของรัฐบาลกับมาตรการการทุ่มตลาด ต่างเป็นมาตรการที่เพิ่มราคาสินค้านำเข้าให้สูงขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม ทั้งสองมาตรการก็มีความแตกต่างกัน วิธีการทำงานของระบบมาตรการการทุ่มตลาด คือ เกี่ยวข้องกับนโยบายกำหนดราคาโดยผู้ส่งออกสินค้า แต่วิธีการทำงานของมาตรการช่วยเหลือของรัฐบาลนั้น ส่วนใหญ่ได้รับการช่วยเหลือจากรัฐบาลซึ่งรัฐบาลเป็นคนที่ช่วยเหลือวิธีการนี้เป็นวิธีการที่ได้รับการปฏิบัติต่อเนื่องกันมา การเจรจาของการสนับสนุนโดยรัฐบาล และวิธีการปฏิบัติได้มีหนังสือหลายเล่มได้อธิบายถึงวิธีการที่สำคัญของมาตรการนี้ ซึ่งในส่วนนี้จะได้นำเสนอเกี่ยวกับ ข้อดี ข้อเสียของมาตรการนี้

ในองค์การการค้าโลกยังมีวิธีการที่ประเทศภาคีสมาชิกสามารถที่จะนำมาใช้เป็น
ข้อยกเว้นของหลักการค้าเสรีเพื่อช่วยเหลือเศรษฐกิจของประเทศตัวเองด้วย วิธีการ
ดังกล่าวนี้ประเทศภาคีสมาชิกสามารถนำไปใช้ได้เช่นกัน ซึ่งเรียกว่า Government
Subsidization คือการที่รัฐเข้าไปอุดหนุนหรือส่งเสริมกิจการหรือสินค้าใดๆที่น่าจะ
มีประโยชน์ต่อประเทศเพื่อให้ธุรกิจนั้นเจริญเติบโตได้ต่อไป กรณีของการสนับสนุน
ของรัฐนั้นคือการที่รัฐนำเงินจากคลังที่ใช้ในการบริหารประเทศมาช่วยเหลือโดยทำ
หน้าที่เป็นผู้บริโภค คือซื้อสินค้าของประเทศตนเองหรือ รัฐบาลอาจให้การชดเชย
ความเสียหายแก่ผู้ประกอบการหรือผู้บริโภคเพื่อช่วยเหลือประชาชนของตัวเอง แต่
ก็ได้มีเงื่อนไขของการช่วยเหลือในกรณีพิเศษของผู้รับความช่วยเหลือในบางกรณี ซึ่ง
สามารถยกตัวอย่างได้โดยการดำเนินการที่ทางรัฐบาลได้เสนอความช่วยเหลือโดยการ
ที่รัฐบาลให้การตอบแทนในการแข่งขันทางอุตสาหกรรม และผู้บริโภคสามารถได้รับ
สินค้าหรือบริการที่ถูกกว่าราคาตลาดโลก(Clements B., Hugounenq R. and
Schwartz G., 1995) มาตรการของการสนับสนุนของรัฐนั้นสามารถทำได้หลายรูป
แบบของการช่วยเหลือ ในกรณีดังกล่าวนี้สามารถยกตัวอย่างให้เข้าใจได้ง่าย คือ การ
สนับสนุนสินค้าที่ส่งออกไปที่ได้เสนอในโครงการเพื่อรับการชำระเงินซึ่งได้ทำขึ้นเพื่อ
เติมเต็มการค้าของประเทศเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ถ้าโครงการดังกล่าวไม่สามารถสำเร็จ
ลุล่วงไปได้ ก็ยังคงสามารถทำได้โดยการให้เงินสด หรือรองจนกว่าวิธีการจะสำเร็จลุล่วง
ไปด้วยดีและกลายมาเป็นการช่วยเหลือทางเครดิตจากทางรัฐบาล เมื่ออัตราดอกเบี้ย
ของรัฐบาลถูกกว่าอัตราดอกเบี้ยของตลาด

มาตรการป้องกันทางการค้า (Safeguard)

ในองค์การการค้าโลก สมาชิกสามารถนำมาตราการการป้องกันทางการค้ามาใช้
เพื่อป้องกันตลาดภายในประเทศของตนเองได้จากการเพิ่มราคาสินค้านำเข้าที่ต้องการ
จะป้องกันหรือถูกคุกคามจากสินค้านำเข้าที่มาจากเวทีตลาดท้องถิ่น ยกตัวอย่าง
มาตรการการป้องกันสินค้าซึ่งประเทศสามารถจำกัดสินค้านำเข้าเข้ามาในช่วงเวลาใด
เวลาหนึ่ง ดังที่สามารถเข้าใจได้ว่า มาตรการของการป้องกันสินค้าซึ่งสามารถเข้าใจ
ได้ว่าเป็นเขตสีเทา ในส่วนนี้จะอธิบายถึงมาตรการป้องกันตนเองว่ามีวิธีการอย่างไร

ในกรณีของมาตรการป้องกันตนเองนั้น ข้อ 19 ของข้อตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ได้บัญญัติไว้ว่าเมื่อประเทศต้องการป้องกันตลาดภายในประเทศของตนเอง ประเทศเหล่านั้นสามารถทำได้โดยใช้วิธีหลีกเลี่ยงจากวิกฤติการณ์ดังกล่าว ซึ่งสามารถเข้าใจได้ว่า Safeguard คือ มาตรการปกป้องการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น ซึ่งถือเป็นข้อยกเว้นของเขตการค้าเสรีเพื่อที่จะกีดกันบริษัทต่างชาติที่จะเข้ามาตีตลาดการค้าภายในประเทศของตนเอง วิธีดังกล่าวสามารถใช้ในสถานการณ์ที่สินค้าต่างประเทศได้เข้ามาในประเทศของตนเองมากเกินไปจนทำให้ตลาดภายในประเทศของตัวเองได้รับความเสียหาย ซึ่งวิธีการนี้สามารถทำได้โดยการสร้างกำแพงภาษีของประเทศตัวเอง (WTO Appellate Body Report, 2009)

ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นว่ามีเหตุผลหลายอย่างที่เป็เหตุผลว่าทำไมข้อยกเว้นขององค์การการค้าโลกสำคัญมากพอที่ผู้เขียนจะนำมาเขียนเป็นบทความฉบับนี้ เป็นที่แน่นอนอยู่แล้วว่าสมาชิกส่วนใหญ่ขององค์การการค้าโลกคือ ประเทศที่กำลังพัฒนาและเป็นเรื่องธรรมดาสำหรับประเทศที่กำลังพัฒนาที่จะมีปัญหาเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจภายในประเทศของตนเอง เหตุผลของเรื่องนี้อาจเป็นเพราะ ประเทศเหล่านั้นต้องการที่จะพัฒนาประเทศของตนเองหรือเศรษฐกิจของประเทศของตนเอง แต่ประเทศเหล่านั้นไม่มีแหล่งเงินทุนมากพอที่จะสนับสนุน หรือแม้กระทั่งทำให้ประเทศของตนเองก้าวหน้า ดังนั้น จึงเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ยาก สำหรับประเทศเหล่านั้นที่จะ พัฒนาประเทศของตนเองและกลายเป็นประเทศที่ประสบความสำเร็จทางเศรษฐกิจ แต่อย่างไรก็ตาม ข้อยกเว้นขององค์การการค้าโลก สามารถเป็นเครื่องมือสำหรับประเทศที่กำลังพัฒนาที่จะพัฒนาตลาดภายในของประเทศตัวเอง เหตุผลนั้นอาจเป็นเพราะว่า ประเทศที่พัฒนาแล้วย่อมมีเงินทุนเป็นจำนวนมาก สำหรับลงทุนและสามารถที่จะควบคุมราคาตลาดได้ ดังนั้น ราคาตลาดภายในประเทศของประเทศที่กำลังพัฒนาจะไม่สามารถที่จะดำรงอยู่ได้เพราะผู้บริโภครภายในประเทศ ต้องการซื้อสินค้านำเข้าจากบริษัทต่างชาติเพราะราคาถูกกว่าราคาสินค้าที่ผลิตจากในประเทศตัวเอง หากเราใช้วิธีการดังกล่าว สามารถที่จะช่วยเหลือตลาดภายในประเทศได้และสามารถทำให้ดำรงอยู่ซึ่งตลาดภายในประเทศและเพิ่มโอกาสของประเทศที่กำลัง

พัฒนา เพื่อพัฒนาระบบเศรษฐกิจของประเทศตนเองจะไม่สามารถใช้ “ปลาใหญ่กินปลาเล็ก” ได้ในกรณีนี้อีกต่อไป คำว่า โอกาสจะไม่เป็นเพียงแค่อีกโอกาสสำหรับประเทศที่กำลังพัฒนา ที่องค์การการค้าโลกได้กล่าวไว้มาโดยตลอดว่า ทุกประเทศสามารถที่จะใช้ได้จริง ทุกๆ ตลาดในโลกใบนี้สามารถที่จะใช้โอกาสนี้กอบโกยผลประโยชน์ให้ได้มากที่สุด (Mavroidis P. C., Messerlin P. A. and Wauters J. M., 2008)

บทสรุป

เราสามารถเข้าใจได้ว่าวิธีการของประเทศต่างๆ ในโลกที่จะป้องกันตลาดการค้าภายในประเทศของตนเองนั้นมีวิธีที่นิยมใช้กัน 3 วิธี คือ Anti-Dumping , Government Subsidization and Safeguard measure ทุกวิธีการมีทั้งประโยชน์และเสียประโยชน์ เหมือนเหรียญที่มีสองด้าน แต่วิธีการไหนจะดีกว่ากันก็ต้องพิจารณาอีกครั้ง

เริ่มต้นด้วย มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด (Anti-Dumping) เมื่อเกิดวิกฤตการณ์การทุ่มตลาดภายในประเทศของตนเอง หรือที่เราเข้าใจคือการที่การบริษัทต่างชาติขายสินค้าในต่างประเทศต่ำกว่าราคาสินค้าภายในประเทศ ซึ่งชัดเจน อยู่แล้วว่า ผู้บริโภคจะต้องเลือกสินค้าที่มีราคาต่ำกว่า และซื้อสินค้าที่มี ดังนั้น สินค้าที่ผลิตในประเทศจึงไม่สามารถจะขายได้จึงเรียกว่า การทุ่มตลาด รัฐบาลอาจใช้วิธีการตอบโต้การทุ่มตลาด ซึ่งถือว่าเป็นวิธีที่ดีที่สุด ที่ภาคีสมาชิกขององค์การการค้าโลกจะนำมาใช้ เหตุผลที่วิธีการนี้ถือว่าเป็นวิธีที่ดีที่สุด คือ ไม่จำกัดระยะเวลาในการที่จะทำมาตรการต่อต้านการทุ่มตลาด เพราะตราบเท่าที่รัฐบาลยังสามารถสะท้อนความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ประเทศของตน ก็ยังคงสามารถใช้วิธีการดังกล่าวได้อยู่

แต่อีกด้านหนึ่ง คือ คือวิธีการ Government Subsidization หรือ Safeguard Measure วิธีการดังกล่าวมีส่วนดีแล้วก็ส่วนเสียที่แตกต่างกันออกไป เริ่มต้นด้วย วิธีการให้เงินอุดหนุนการลงทุนจากรัฐ ในกรณีที่จะใช้วิธีนี้ รัฐบาลจำเป็นที่จะต้องสนับสนุนผู้ผลิต และผู้บริโภคโดยมอบเงินลงทุนของรัฐบาล และเงินลงทุนนี้ จะเป็นเงินได้จาก ภาษี หรือการค้าภายในประเทศที่จำเป็นต้องใช้เงินจำนวนนี้ ในการบริหารประเทศแทนที่จะนำไปใช้ในเรื่องอื่น ยิ่งไปกว่านั้น แต่การใช้วิธีการนี้ รัฐบาลมีความจำเป็นต้องตัดเส้นเลือดใหญ่ของตัวเองเพื่อที่จะช่วยเหลือสนับสนุนผู้ผลิต หรือ

ผู้บริโภค แต่ถือเป็นการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุเพราะไม่มีทางที่จะช่วยแบบนี้ได้ตลอดไป จึงถือเป็นการแก้ปัญหาที่ไม่ยั่งยืน วิธีการนี้สามารถใช้ได้ แต่ก็ต้องมีวันหยุดเพราะ อาจจะทำให้ประเทศสูญเสียงบประมาณในการบริหารประเทศในด้านอื่น หลังจากที่มีรัฐบาลใช้นโยบายนี้แล้ว เป็นไปได้ที่รัฐบาลอาจจะล้มละลายได้หรืออาจจะหมดงบประมาณที่จะพัฒนาประเทศของตนต่อไป แม้ว่าจะเป็นหนึ่งในสี่สาธารณะที่ทุกคนในประเทศมีหน้าที่ที่จะต้องชำระก็ตาม ดังนั้น วิธีการดังกล่าวสามารถที่จะก่อให้เกิดปัญหาในประเทศนั้นได้ อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศมากกว่าที่เป็นอยู่เดิม

ส่วนมาตรการการป้องกันสินค้าที่เพิ่มขึ้น ก็เป็นเรื่องที่มีทั้งข้อดีและข้อเสีย เริ่มต้นด้วยเรื่องของระยะเวลาของการใช้มาตรการนี้ ซึ่งถือเป็นข้อเสียของมาตรการนี้ก็คือได้ ดังที่เราเข้าใจว่า วิธีการของมาตรการนี้ ถ้าใช้กับสินค้า Y เป็นระยะเวลาสามปี ประเทศนั้นก็ไม่สามารถที่จะใช้มาตรการนี้ซ้ำกับสินค้าตัวเดิมได้อีกเป็นระยะเวลาสามปี อีกเช่นกันแม้ว่า บางประเทศที่กำลังพัฒนาสามารถใช้วิธีนี้ได้สูงที่สุดถึง สิบปี ในบางกรณีเป็นพิเศษ แต่ที่ก็ต้องการระยะห่างบ้างเป็นบางครั้ง ซึ่งเป็นช่วงที่จะไม่ใช้วิธีการนี้ต่อไป ซึ่งถือว่ามีการพักใช้มาตรการดังกล่าว ประเทศดังกล่าวนั้น สามารถที่จะปฏิบัติใช้มาตรการนี้เพื่อหยุดยั้งวิกฤติได้เฉพาะชั่วระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง และต้องพักช่วงก่อนที่จะมาใช้วิธีนี้ได้อีกครั้งหนึ่ง ยิ่งไปกว่านั้น เมื่อรัฐบาลใช้มาตรการนี้ เพื่อสินค้าชนิด X โดยเฉพาะก็สามารถทำได้โดยการสร้างกำแพงภาษีของสินค้า X ที่นำเข้าจากประเทศอื่นให้สูงขึ้น แต่ก็มีคามจำเป็นที่จะต้องลดกำแพงภาษีของสินค้าตัวอื่นในประเทศด้วย ซึ่งเราเข้าใจได้ว่าการใช้นโยบายนี้ หากจะได้รับสิ่งใดมา เราอาจจะต้องสูญเสียสิ่งใดไป เป็นการตอบแทน หรือ อาจกล่าวได้ง่ายๆ ว่าของฟรีไม่มีในโลก และก่อนที่จะใช้มาตรการดังกล่าวมีความจำเป็นที่จะต้องแสดงให้เห็นว่าประเทศมีความจำเป็นที่จะต้องใช้มาตรการดังกล่าว เพราะเกิดความเสียหายแก่ประเทศของตนเพียงใด ดังนั้นวิธีการดังกล่าวอาจก่อให้เกิดประโยชน์กับสินค้าบางประเภท แต่ก็อาจก่อให้เกิดความเสียหายกับสินค้าอีกประเภทได้เช่นกัน (Mavroidis P. C., Messerlin P. A. and Wauters J. M., 2008)

เอกสารอ้างอิง

- Bagwell K. and Staiger R.W., (2002). *The Economic of World Trading System*. London : MIT Press, Cambridge.
- Bossche P. V. D., (2008). *The Law and Policy of the World Trade Organization*. 2nd edn. London : Cambridge University Press.
- Bown C. P. and McCulloch R., (2003). Non Discrimination and the WTO agreement on Safeguards. *World Trade Review*, 3, 1-22.
- Clements B., Hugounenq R. and Schwartz G., (1995). *Government Subsidies : Concepts, International Trends, and Reform Options*. (IMF Working Paper)
- Council of the European Union. (2010). *Council Regulation (EC) No 384/96 of 22 December 1995 on protection against dumped imports from countries not members of the European Community*. LUXEMBOURG : EU Publication.
- Cunnane J. and Stanbrook C., (1983). *Dumping and Subsidies*. n.p. : European Business Publications.
- Cuyvers L. and Dumont M., (2005). EU anti-dumping measure against ASEAN countries : Impact on trade flows. *Asian Economic Journal*, 19, 249- 271.
- Faraidoon R. and Salehizadeh M., Dumping : The influence of currency Movements. *The Journal of World Trade*, 181(28),3.
- Farr S., (1998). *EU anti-dumping Law : Pursuing and defending Investigations*. Copenhagen : Business School Press
- Ganguli B., The Trade effect of Anti-dumping Actions. *Review of International Economic*. 16 (5), 930-941.
- Gupta R. K., (1996). *Anti-dumping and countervailing Measures*. London : Response book.

- Hoekman B. and Kostecki M. M., (2001). *The Political Economy of the world trading system*. Oxford : Oxford University Press.
- Horn H., Mavroidis P. C. and Sapir A., (2009). *Beyond the WTO? An anatomy of EU and US preferential trade agreements*. Brussels, Belgium : Bruegel.
- Konings J. and Vandenbussche H., (2008). Heterogeneous Responses of firms to trade Protection. *Journal of International Economic*, 76, 371-183.
- Kostecki M. M., (1991). Marketing strategic between dumping and anti-dumping action. *European Journal of Marketing*, 2.
- Mavroidis P.C., Messerlin P. A. and Wauters J. M., (2008). *The Law and Economics of Contingent Protection in the WTO*. Massachusetts : Edward Elgar Publishing Limited.
- Niels G., (2000). What is anti-dumping policy really about?. *Journal of Economic Survey*. 14(4),467-492.
- Prusa T., (1992). Why are so many anti-dumping petitions withdraws?. *Journal of International Economic*, 33, 1-20
- Trebilcock M. J., (1995). *The regulation of International Trade*. 3edn. London : Routledge.